

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Citādās durvis manī.

Es esmu vaļējas durvis, vai varbūt es esmu vaļējās durvīs? Iespējams, es esmu durvis uz Pasauli. Durvis uz labo, durvis uz ļauno. Nē, tas liekas pārāk vienkārši. Vai tad pasaulē ir tik vien kā labais un ļaunais?

Bet ziniet, es nemaz negribu stāstīt par labā un ļaunā, baltā un melnā attiecībām pasaulē. Un tomēr, cenšoties noraidīt galējības, mēs tik un tā pie tām nonākam.

Vai esat kādreiz stāvējuši un augšup ar skatieniem iezīmējuši rāmi, aiz kura viss mainās? Ja nē, tad noteikti izdariet to, jo, lai kā arī nebūtu, viss patiesi mainās. Tiesa, jāatzīst, ka to, kas būs aiz šīm durvīm, nosakāt tikai un vienīgi jūs paši. Jābūt gatavam, ka durvis var būt šauras, putekļainas, tumšas un baisas. Tikpat labi- tieši otrādi- var pavērties gaišas, plašas un ļoti mājīgas durvis...Tik platas, ka apmulsīsiet. Liksies- esat nonākuši otrā pusē, neizejot cauri tām.

Mums jāprot un jāpārspēj sevi, lai atvērtu durvis- saikni starp citiem un sevi. Protams, ne vienmēr ir jāielaiž svešie, un tomēr mēs bieži kļūdāmies, ieslēdzot sevi aizvērtās durvīs- rāmī.

Irbe Karlsonē, 7.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle,

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Es – laukos.

Es dzīvoju laukos, šeit jauki un labi.

Vai braukšu uz pilsētu?

Tas nesaista mani!

Tur steiga, tur naid, tur cilvēks tik baiss.

Ne runā, ne sveicina, tikai viens otru steidzina.

Tādēļ no turienes aši jo aši, dodos es projām- kņāši jo kņāši.

Mājās gaida mani draugi, kuri ir patiešām jauki.

Uzklausa, ko sacīt grasos.

Ne šeit steigas, ne šeit naida, šeit visapkārt mieru raida.

Laukos darbi darāmi, bet tas mani nebaida.

Daru darbus es ar prieku, ja tiek kompānija sniegta.

Šeit draugiem, radiem, kaimiņiem durvis vienmēr vaļā,

uzņemam mēs savējos, vienmēr laipni gaidām.

Rovens Miškinis, 7.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle,

Atslēgas.

Kāpēc laiks steidz tik ātri?
Atbildes nav un nebūs!
Domāju, kas notiktu, ja tas lēnāks būtu?
Vai cilvēki savu rīcību apdomātu,
jo laiks viņiem būtu?

Esmu atklāta savās domās.
Vai pārējie arī ir tādi?
Nezinu, nezinu.
Viņi kā durvis-
tad slēgtas, bet tad atvērtas.
Aizeju pie durvīm,
tās nav slēgtas,
jo visvajadzīgākais- iegūt uzticību,
tad durvis vienmēr būs atvērtas.
Uzticība ir atslēga šīm durvīm.

Viviāna Žitkova, 7.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle,

“Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Kas esmu es?

Es esmu atklāta.
Esmu radoša, kad fantāzija jāieslēdz.
Esmu bezbailīga no tumsas un tās ķēmiem.
Esmu enerģiska kā uzlādējamā baterija.
Esmu iedvesmojoša, un citi to zina.
Esmu draudzīga, un citi to novērtē.
Esmu brīnišķīga un ļoti apzinīga.
Esmu labsirdīga kā eņģelis baltais.
Esmu runīga kā papagailis zaļais.
Esmu cilvēks, kuram uzticēties var.
Es esmu cilvēks atvērts!

Amanda Nagle, 7.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle,

“ Es esmu vaļējas durvis” (R.Mūks.)

Es esmu...

Es esmu kā atvērtas durvis.
Esmu drošs pasaulei,
atklāts cilvēkiem
un gatavs drosmīgiem piedzīvojumiem.

Man nepatīk cilvēki,
kuri nav atvērti mums,
kuri nedalās savos priekos vai bēdās.
Tie nav tik laimīgi kā es.

Ir cilvēki,
kuri baidās un slēpjas.
Bet ir cilvēki,
kuri nebaidās sevi pierādīt.

Es uzdrīkstos dalīties ar draugiem
savos priekos un bēdās.
Es iedvesmoju viņus,
un tie iedrošina mani.

Lauris Gābers, 7.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle,

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Mana būtība.

Es esmu kā atvērtas durvis,
kas gandrīz nekad neaizveras.
Kad aizveras tās, esmu noslēgts un ļauns,
bet, atverot tās, esmu tīrs un balts.

Es esmu kā atvērtas durvis,
un palīdzu citiem ar bēdām-
pārvēršu bēdas par priekiem un smiekliem,
lai tie nekad nebeigtos!

Es esmu kā atvērtas durvis,
kas sargā mājas savas,
kur prieks, laime vien tik dzīvo,
bet nelaiimes lai iet garām!

Es esmu kā atvērtas durvis,
un dalos pilnīgi ar visu,
ar visu, kas man pieder...

Raivis Džeriņš, 7.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle,

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Anša smaids.

Šajā pasaulē dzīvoja kāds noskumis zēns, viņu sauca Ansis. Katru dienu viņš klaiņoja pa tumšajām, tukšajām ielām. Ansis bija kluss, vientuļš, ierāvis sevī zēns. Viņam nebija draugu. Bezmērķīgi klīzdams pa ielām, viņš māju logos redzēja cilvēkus, tie viens ar otru sarunājās. Ansis nesaprata, kā var uzticēt savus stāstus svešiem.

Tā kādu dienu Draudzības svētku vakarā, klaiņojot pa ielām, Ansis ieraudzīja cilvēku pūli. Viņi bija priecīgi, viens otram uzticējās, viens otram uzsmaidīja.

No pūļa iznāca zēns, ko citi sauca par Pēteri. Viņš bija kārtīgs, priecīgs un saprotošs. “Kāpēc tu esi tik noskumis?” jautāja no pūļa iznākušais zēns. Ansis neuzticēdamies klusēja. “ Kāpēc tu esi tik kluss?” atkal jautāja zēns. Ansis bailīgi čukstēja: Es esmu vientuļš.” Pēteris saķēra Ansi aiz piedurknes un ievilkā pūlī. Anša sejā parādījās smaids, un viņš sāka klausīties citu stāstos, kā arī pats uzdrīkstējās stāstīt savējos.

Nākamajā dienā Ansis devās uz skolu smaidīdams, neviens skolā neticēja, ka ir pienākusi tāda diena, kad Ansis smaida.

Viņš bija kļuvis par citu cilvēku, par tādu, kādu pat pats nebūtu iedomājies. Un tas noticis tikai pateicoties nu jau viņa labākajam draugam, kas iemācīja, kā būt atvērtam un uzticēties saviem līdzcilvēkiem. Un tāds Ansis nu bija kļuvis uz mūžu- atvērts apkārtējiem, smaidīgs!

Mārtiņš Toms Veikšāns, 7.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle,

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Ar tevi.

Tik daudz kopīga man ar tevi,
kā izlasītu grāmatu,
kā mūžību pazīstu es tevi.

Katrs rīts man ar domu sākas,
ka svarīgāka pasaulē man nekā nava,
kā tikai būt ar cilvēkiem,
kuriem sirds ir mana.

Es esmu gatava atdot sevi visu,
jo pasaulē nekā svarīgāka nava,
kā satiecība, uztiecība un mīlestība tava.

Linda Āboliņa, 11.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle,

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Es gribu.

Es gribu iepazīt pasauli.
Redzēt, cik atvērta tā,
it kā man būtu pati labākā.

Es gribu satikt cilvēkus.
Cik daudz dažādu likteņu,
cik daudz neuzklausītu stāstu!

Es gribu saprast sevi.
Redzēt, cik daudz varu dot un ņemt,
trauslos mirklus rokās tvert!

Es gribu izprast tevi.
Izzināt, kas prātā dziļākajā slēpjas,
un cik ļoti ap mani ik mirkli tas vērpijas!

Lineta Kārkla, 11.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle,

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Šķiet, es esmu vaļējās durvis,
platas, atvērtas durvis.
Caur mani pasaulē aizceļo mīlestība,
caur mani pasaule gaišāka top.

Es esmu tās vaļējās durvis,
caur kurām nemiers nāk un projām iet.
Es esmu tās- īstās- atvērtās durvis,
caur kurām spēks gan parādās, gan arī zūd.

Es esmu šīs vaļējās durvis,
kurās paslēpties labestība spēj.
Es esmu patiesās, atvērtās durvis,
kurās pat dažbrīd pats nelabais mīt.

Es patiesi esmu vaļējas durvis.
Tās katrā no mums, ikvienā tomēr ir.

Katrīna Melānija Kļaviņa, 11.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Dvēseles plūsma.

Reizēm es stāvu uz vietas,
un prātā dejo savādas lietas.
Reizēm es nepaliekšu uz vietas
un iegūstu sev jaunas lietas.

Es esmu kā vaļējas durvis,
caur mani katru dienu emocijas plūst,
es aizslēdzu sevi ciet-
tur netiek laisti jauni prieki, bēdas!

Es savas durvis cieti vērīš,
visas jūtas sevī turu,
līdz viena mirklī neizturu-
durvis- vaļā, ārā traucas jūra skaļā!

Ar jūtu turēšanu sevī
ir ļoti, ļoti grūti.
Palaid tās, lai līdzcilvēki zina,
un nebūs tev vairs rūgti.
Nestāvēsi vairs uz vietas...
Atveries!

Reinis Veikšāns, 11.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Jūtu pasaule.

Es esmu durvis jaunas,
ne reizi neatvērtas.
Vēlos vērties vaļā,
aizmirst visas skumjas, bēdas.

Dzīve rit aiz durvīm slēgtām,
dienas rit un sapņi aust.
Vienam šajā vientulībā,
man ir ļoti, ļoti auksti.

Mūžīgs sasalums, šķiet,
manā sirdī mīt.
Gaidu, kad durvis vērsies,
lai ārpusauli varu ieraudzīt!

Jūtu to, kā veros vaļā,
jūtu to, kā saule spīd.
Dvēsele man sasilusi,
tagad varu pasmaidīt.

Jūtos brīvs un mīlēts
tad, kad atvērusies sirds.
Manas durvis atvērušās,
gribu smieties tā, lai visi dzird!

Rolands Šimonis, 8.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Durvju vēriens.

Ir durvis, kas neparasti skan,
dārd, krakšķ, čīkst un sīc.

Ir cilvēki, kas kā atvērtas durvis skan,
tie dalās ar idejām krāšņām.

Tie lolo sapņus, lielus un mazus,
tie ļauj citiem saprast sevi.

Kas gan pasaule būtu bez cilvēku
labestības, draudzības un atklātības?

Pasaulē haoss valdītu!

Ne skaņas, ne labu vārdu,
ne sevis un ne citu iepazīšanas!

Ir jāatver sevi, savas labās domas un jūtas!
Tās nepazudīs, tās iemitināsies kāda cita domās!

Daniela Strode, 8.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants: Sarmīte Sīle

“ Es esmu vaļējas durvis.” (R.Mūks.)

Dažādie cilvēki.

Ir cilvēki, kas runā par savām problēmām ar svešiem cilvēkiem, un ir arī tādi, kuri runā ar sev tuvākajiem, bet ir arī tādi cilvēki, kuri vispār nerunā ne ar vienu.

Es neesmu pilnībā atvērts cilvēks, bet gan vairāk tāds, kas dzīvo savā pasaulē. Es nerunāju ar svešiem par savām problēmām, jo viņiem to nevajag zināt, tas ir privāti. Pazīstu cilvēkus, kuri stāsta man savas problēmas, un dara to skaļi, bet man nepatīk dzirdēt to. Man šķiet, tā viņi vēlas piesaistīt sev lielāku uzmanību. Protams, ir patīkami, jauki, ka cilvēki ar tevi runā, bet ne jau par savām dzīves likstām, bet gan par piedzīvojumiem, vēsturi, stāsta savus dzīvesstāstus.

Atceros tos mirkļus, kad runāju ar kādu latvieti, kurš dzīvo un strādā ārzemēs. Cik interesanta, saistoša saruna! Šis cilvēks bija atklāts pret mani, paužot savus uzskatus par dzīvi, cilvēkiem.

Es esmu runājusi ar citiem svešiem cilvēkiem, bet vienmēr sarunas temats ir bijis par sapņu zemēm, kur viņi vēlētos nokļūt, un tie ir “ tūristi”, arī attiecībās, nevis atklāti cilvēki.

Un patiesībā stāsts ir par mani, nevis citiem. Klusībā pie sevis ceru, ka es varu būt atvērts cilvēks, jo uzdrīkstējos tomēr runāt ar svešiniekiem.

Kristiāna Mozga, 7.klase, Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola, sk.konsultants- Sarmīte Sīle,